

Az 1556760132 APEH iktatószámú „tételes EHO-ügy” fontosabb tanulságai

Néhány alapvető fogalom és tény

Előjáróban a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (továbbiakban régi Gt.), valamint a 2006. évi IV. törvény (új Gt.), továbbá a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV., azaz a (rég) cég törvény (rég) Ctv.), valamint a 2006. évi V. (új) cég törvény (új Ctv.) által definiált – a tárgykört érintő - néhány alapvető fogalomra, valamint az előbbieket és a 1998. évi LXVI. törvény (Eho.tv.) által meghatározott jogi tényekre hívnám fel a figyelmet:

I. A cég (a gazdasági társaság) „tevékenysége”, „tevékenységi köre” fogalmak törvényi meghatározása:

A) Jogi tény: sem az 1998-tól hatályos régi Gt., sem az új Gt., továbbá, sem a régi Ctv., sem az új Ctv., de az Eho.tv. sem definiálja - a klasszikus értelemben - a gazdasági társaságok „tevékenysége”, illetve „tevékenységi köre” fogalmakat. Ilyent senki ne is keressen e törvényekben – mert ilyen definíció nincs bennük.

Viszont mind a régi, mind az új Gt. rögzíti:

(rég) Gt.): „11. § A társasági szerződésben (alapító okiratban, alapszabályban) meg kell határozni

c) a gazdasági társaság tevékenységi körét,”, illetve

(új Gt.): „12. § (1) A társasági szerződésben meg kell határozni:

c) a gazdasági társaság főtevékenységét és azon tevékenységeket, amelyeket a társaság a cégjegyzékben feltüntetni kíván;...”.

Az régi Gt.-hez fűzött kommentár pedig ki is fejt:

A régi „Gt. 11. §-a a valamennyi gazdasági társaság létesítő okiratában egységesen kötelező adatok felsorolását tartalmazza.

A létesítő okiratban (társasági szerződés, alapító okirat, alapszabály) a társaság által gyakorolni kívánt VALAMENNYI TEVÉKENYSÉGET fel kell sorolni.” A felsorolásnak a régi „Ctv. 12. § (1) bek. f) pontja alapján a gazdasági tevékenységeknek az egységes állami statisztikai rendszerben a Központi Statisztikai Hivatal által megadott és 2003. január 1-jétől alkalmazandó 2003/2002 (SK 6.) KSH közlemény szerinti számjellel (TEÁOR) és az ahhoz tartozó szöveges meghatározással kell történnie.”

B) Az „ügyvezetés” fogalmának, mint a gazdasági társaság vezető tisztségviselő(i) tevékenységének törvényi meghatározása:

Az új Gt. 21. § (1) bekezdés második fordulata szerint: „...E törvény alkalmazásában ügyvezetésnek minősül a társaság irányításával összefüggésben szükséges mindazon döntések meghozatala, amelyek törvény vagy a társasági szerződés alapján nem tartoznak a társaság legfőbb szervének vagy más társasági szervnek a hatáskörébe.” Lényegében ugyanezt a „meghatározást” adja az „ügyvezetés” fogalomra a régi Gt. is, csak különböző §-okban felsorolva a társaság többi szervétől elkülönülő ügyvezetői feladatokat. Ügyvezetés ennek megfelelően a Gt.-ben szabályozottak szerint pl.: a taggyűlés összehívása, a tagnyilvántartás vezetése, a változások jelentése a cégbíróságnak, a cég könyveinek vezetése (vagy vezetése), a beszámoló elkészítése (vagy elkészítése), a cég képviselője a hatóságok, harmadik felek előtt, az alkalmazottakkal kapcsolatos munkáltatói jogok gyakorlása, stb.

C) A társaság „tevékenysége” és az „ügyvezetés” fogalom elhatárolása:

Tehát a Gt.-k szerint pl. a társasági szerződésben **meg kell jelölni a társaság által végezni kívánt valamennyi tevékenységet**, méghozzá a **TEÁOR számjellel és megnevezéssel!** Ez, mint azt már minden vállalkozó és könyvelője láthatta így is történik, még a cégbejegyzési végzésben is! Mármost viszont:

1. Olyan tevékenység a TEÁOR '03 és '08 szerint NINCS (!), hogy „ügyvezetés”, következésképp képtelenség lenne azt a társasági szerződésben és a cégbírósági bejegyző végzésben TEÁOR-számmal és megnevezéssel megjelölni. Ebből viszont egyenesen következik, hogy NINCS egyetlen társaságnak sem olyan, cégbíróságon is bejegyezhető tevékenysége, hogy „ügyvezetés”!
2. Az 1. pont alatti megállapítás már csak azért is helytálló, mert a Gt.-k szerint is (de logikailag is) az „ügyvezetés” mindig személy(ek) tevékenysége, amiben egy személy nem vehet részt, legfeljebb végezheti azt, s nem pedig az általuk képviselt társaság (TEÁOR-al megjelölhető gazdasági) tevékenysége – melyben viszont még ők is részt vehetnek személyes közreműködéssel. Ennek van értelme, az előbbi pedig képtelenség!
3. Végül: feltéve, de meg nem engedve, hogy az „ügyvezetés” a társaság TEÁOR-al megjelölhető gazdasági tevékenysége lenne, akkor egy „egytevékenységű” társasághoz hasonlóan, mint amilyen pl. egy könyvelő cég, előállhatna az a képtelen helyzet, hogy a társaság kizárólag azt a „gazdasági tevékenységet” végezné, hogy minduntalan csak „ügyvezetné”, ügyvezetgetné – öncélúan – saját magát, az ügyvezetést. Ez abszurdum!

Az itt 1-3. pont alatt írottakból egyenesen következik, hogy **egy társaság** (TEÁOR-al is megadandó) cégnyilvántartásban és alapító okiratban rögzített és az Eho.tv 6.§ (3) bekezdés b) pontjában említett **tevékenységébe nem érhető bele az „ügyvezetés”**, mert az a társaság tevékenységének az előbb említett törvények rendelkezéseivel ellentétes, törvénytörően tág és logikátlan kiterjesztése lenne. Tehát az Eho.tv 6.§ (3) bekezdés b) pontja értelmezésénél a „tevékenység”-et **nem lehet összemosni** az „ügyvezetés”-sel, csak megsértve az említett törvényeket!

II. Az „ügyvezetést” ellátó személy (vezető tisztségviselő) bt.-ben az „üzletvezetésre jogosult tag”, kft.-ben az „ügyvezető”:

A régi Gt. 21. § (1) bekezdése szerint: „A gazdasági társaság ügyvezetését - a gazdasági társaságok egyes formáira vonatkozó rendelkezések szerint - a **vezető tisztségviselők** látják el.

(2) **Vezető tisztségviselő** a közkereseti és a **betéti társaságnál az üzletvezetésre jogosult tag** (tagok), közös vállalatnál az igazgató, **korlátolt felelősségű társaságnál az ügyvezető** (ügyvezetők).”

Az új Gt. 21. § (1) bekezdése szerint pedig:

„A gazdasági társaság ügyvezetését - a gazdasági társaságok egyes formáira vonatkozó rendelkezések szerint - **a társaság vezető tisztségviselői** vagy a vezető tisztségviselőkből álló testület látja el.

(2) A közkereseti és a **betéti társaság ügyvezetését az üzletvezetésre jogosult tag** vagy tagok **vezető tisztségviselőként** látják el.

(3) A **korlátolt felelősségű társaság ügyvezetését** egy vagy több **ügyvezető** látja el.”

Tehát, mint az látható, az **ügyvezetést** ellátó személyek **ugyanazok** a régi és az új Gt. 21.§-ában egyaránt [pl.: betéti társaságnál az üzletvezetésre jogosult tag(ok), korlátolt felelősségű társaságnál az ügyvezető(k)], és ezek a személyek egyúttal **vezető tisztségviselők is!**

III. A „vezető tisztségviselők” egyben „választott tisztségviselők” is:

A régi Gt. 24. § (1) bekezdése szerint: **„A vezető tisztségviselőket** határozott időre, de legfeljebb öt

évre **kell megválasztani**, illetve a társasági szerződésben (alapító okiratban, alapszabályban) kijelölni. Ha a társasági szerződésben (alapító okiratban, alapszabályban) a vezetői tisztségviselői megbízás időtartamáról a tagok (részvényesek) nem rendelkeznek, a vezető tisztségviselőt öt évre **megválasztottnak kell tekinteni**, kivéve, ha a gazdasági társaság ennél rövidebb időtartamra jött létre.”

Az új Gt. 24. § (1) bekezdése szerint pedig: Ha a társasági szerződés másként nem rendelkezik, **a vezető tisztségviselőket** határozott időre, de legfeljebb öt évre **kell megválasztani**, illetve a társasági szerződésben kijelölni. Ha a társasági szerződésben a vezető tisztségviselői megbízás időtartamáról a tagok (részvényesek) nem rendelkeznek, a vezető tisztségviselőt öt évre **megválasztottnak kell tekinteni**, kivéve, ha a gazdasági társaság ennél rövidebb időtartamra jött létre.

Vagyis nincs különbség e fogalmak meghatározásában a régi és az új Gt. között!

IV. Tételes EHO fizetési kötelezettség a „választott tisztségviselő”, illetve a „vezető tisztségviselő” „társasági jogi jogviszonya” alapján:

Az Eho.tv. szerint 1999.01.01-től **tételes EHO-t fizet a társaság:**

„6. § (3) d) **választott tisztségviselői jogviszony** (ideértve a helyi önkormányzati, kisebbségi önkormányzati képviselőt is),...” **alapján** „...**ha a választott tisztségviselő e tevékenységéből származó**, a 3. §-ban meghatározott **jövedelme eléri** a tárgy hónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér havi összegének harminc százalékát, illetőleg naptári napokra számítva annak harmincad részét,...”

Ugyancsak **tételes EHO-t fizet a társaság** az Eho.tv. 2006.01.01-től módosult 6. § (3) d) pontja szerint:

„**választott tisztségviselői jogviszony** (ideértve a helyi önkormányzati, kisebbségi önkormányzati képviselőt is), **gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének társasági jogi jogviszonya, ...” alapján** „...**ha a tisztségviselő e tevékenységéből származó jövedelme eléri** a tárgy hónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér havi összegének harminc százalékát, illetőleg naptári napokra számítva annak harmincad részét,...”

Az ügy általánosítható tanulságai

Az e törvényekben definiált előbbi fogalmakat és rögzített jogi tényeket is figyelembe véve a **7315232795. ügyszámú** és **1556760132 iktatószámú** „tételes EHO-ügy” **„precedens értékű”** jogerős határozatának fontosabb következményei és tanulságai az alábbiak:

1. **Ha az ügyvezetést ellátó személy** (vezető tisztségviselő), mint **a társaság tagja, nyugdíjas, vagy nappali tagozaton tanulmányokat folytat, de csak a társaság** (a „kifizető”) **ügyvezetésének törvényi feladatait végzi** [ld. régi és új Gt. 21.§-át], **míg a társaság (a „kifizető”) TEÁOR szerinti tevékenységében, vagy e tevékenység irányításában, ill. ellenőrzésében nem vesz részt és az ügyvezetésből származó jövedelme nem éri el** a tárgy hónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér havi összegének harminc százalékát, illetőleg naptári napokra számítva annak harmincad részét, **akkor utána a társaságot** (legyen az pl.: bt. vagy kft.) **tételes EHO fizetésének kötelezettsége NEM terhelheti** az eredeti és a módosított Eho.tv. 6. § (3) d) pont alapján!
2. **Azt, hogy az 1. pont szerinti körülmények fennállása ellenére adózót mégis tételes EHO-fizetési kötelezettség terhelné, azt az APEH NEM vélelmezheti, hanem BIZONYÍTANIA.**

- KELL!** Egyebek mellett azért is, mert e tekintetben **NINCS törvényi vélelemre lehetősége!**
3. **Az 1. és a 2. pont alatti megállapítás** a régi és az új Gt., annak 21§-a, valamint az Eho.tv. és abban a 6.§ (3) bekezdés d) pont alapján **1999.01.01-től mindmáig hatályos (érvényes), következésképp: az APEH ellenőrzés, az ELÉVÜLÉSI IDŐN BELÜL, az 1. és 2. pontbeli körülmények fennállása esetén, ill. miatt NEM állapíthat meg EHO-hiányt, s ezért mulasztási bírságot SEM szabhat ki!**
 4. Ez a problémakör országosan sok vállalkozást érinthet egy ilyen irányú APEH-ellenőrzés esetén!
 5. **Viszont** az 1.-3. pont alatti állítás **azonnal nem érvényes, ha az ügyvezetést ellátó tag az ügyvezetési tevékenység mellett és/vagy azon kívül személyesen közreműködik** társasága (a „kifizető”) **TEÁOR szerinti tevékenységében,** és/vagy e **tevékenység irányításában, ellenőrzésében** az Eho.tv. 6.§ (3) bekezdés **b) pontjában** foglaltak szerint.
 6. Amikor az adózó T. kft-t elmarasztaló határozatát az APEH elsőfokú hatósága akként módosította, hogy az eredetileg kirótt maximális 50% mulasztási bírságot (33.000 Ft-ot) kb. 10%-ra (azaz: 7.000 Ft-ra) csökkentette – mondván: különös méltányolható körülménynek tekinti, hogy adózó meghatalmazottjának [ez én volnék :-)]) téves jogértelmezése vezetett a 66 eFt EHO hiányra és nem adóznak a költségvetés megrövidítését célzó szándéka -, szóval ekkor **felvetődött az a gondolat, hogy esetleg, nem kéne fellebbezni** e 26 eFt-al már „mérsékelt” elmarasztaló határozattal szemben, mert a fellebbezés és az ügy esetleges bíróság elé vitele (az APEH határozat bírósági felülvizsgálatának) költségei már nem állnának arányban a „nyerhető” anyagi előnnyel. Egy pillanatra magam is hajlottam e lépésre – ugyanis ki a ... szeret az APEH-al „hadakozni”, vagy pláne pereskedni – ámde, egy kicsit jobban belegondolva, azonnal átláttam e lépés roppant nagy veszélyeit és társadalmi méreteket is (azaz más adózókra nézve is hátrányos) káros voltát. Felhívtam hát ügyfelem figyelmét arra a nem kizárható, sőt, a jövőben inkább nagy valószínűséggel bekövetkező történésre, hogy, ha az elmarasztaló határozat emelkedik jogerőre, mert nem fellebbezzük meg, akkor az elsőfokú APEH úgy fogja tekinteni e tény, hogy neki adtunk mi is igazat (neki van igaza!) és a 2005. évre vonatkozó eme döntését alapul véve – mint precedenst – ki fogja terjeszteni a vizsgálatot az elévülési időn belüli többi évre, azaz: a 2001-2004 évekre, valamint a 2006., 2007. és 2008. évre, egészen a mai napig. S ekkor már akár e hat évre is megállapítja majd, azonos indokok alapján, az EHO-hiányt – mintegy fél millió forintot, annak negyed milliós mulasztási bírságát és a tetemes késedelmi kamatát. Ez esetben, ha ez bekövetkezik, a T. kft-t érhető összes veszteség akár az egy millió forintot is megközelítheti majd. Ügyfelem ekkor belátta, hogy mindenképpen fellebbeznie kell. Most, az elsőfokú határozatot megsemmisítő jogerős másodfokú APEH határozat ismeretében, még kontrasztosabban látható, mennyire hibás lépés lett volna a fellebbezésről lemondanunk. Így ugyanis nem csak a T. kft nyert, hanem nyertek mindazok a vállalkozók is, akik erre az ügyre – ismervén iktatószámát és ügyszámát is – mint az APEH precedens értékű másodfokú döntésére, hasonló esetekben, hivatkozhatnak a jövőben.
 7. Fentieken túl: az adóhatóságnak az ún. „bevett”, de törvénysértő gyakorlatát – mint e „precedens értékű” ügy is mutatja - meg lehet törni. Ehhez csak(!), legalább a konkrét ügybeni alapos felkészülés után, határozott, az APEH állításait cáfoló észrevétel(ek)e)t, és szükség szerint ugyanilyen határozott, jogi- és logikai érvekkel, valamint való tényekkel megalapozott fellebbezést kell a törvénysértő I. fokú határozat ellen benyújtani. Másodfokon van ugyanis - valószínűsíthetően - a nagyobb tudás, s így a nagyobb sansz a probléma megértésére és a fellebbezés elfogadására. De végül bírósági felülvizsgálatra is van lehetőség.
 8. Azért jelöltem tehát meg konkrét iktató- és ügyszámmal, valamint az érintett adózó cég nevével ezt az ügyet – s teszem közzé -, hogy hasonló esetekben erre, mint az APEH által már egyszer megítélt „precedens értékű” ügyre másoknak hivatkozni lehessen – csakúgy,

- mint a bírósági eljárásokban a BH-kra (azaz a korábbi hasonló ügyek bírósági határozataira).
9. És nem kell félni az APEH-től! Végső tanulságként tehát csak tanácsolni tudom a hatósági megállapításokkal szembeni udvarias, ámde határozott fellépést – valahányszor úgy gondoljuk, hogy nincs, vagy nincs mindenben igazuk. Ugyanis a revizorok nem hordják zsebükben a bölcsék kövét, csak azért, mert ők a hatóság emberei. Sőt!... Ezt ne feledjük el!

Budapest, 2008.05.14

Készítette:

Gulyás István
közgazdász
adószakértő